

Kreditinstitutter

Markedsudvikling 2018

Indholdsfortegnelse

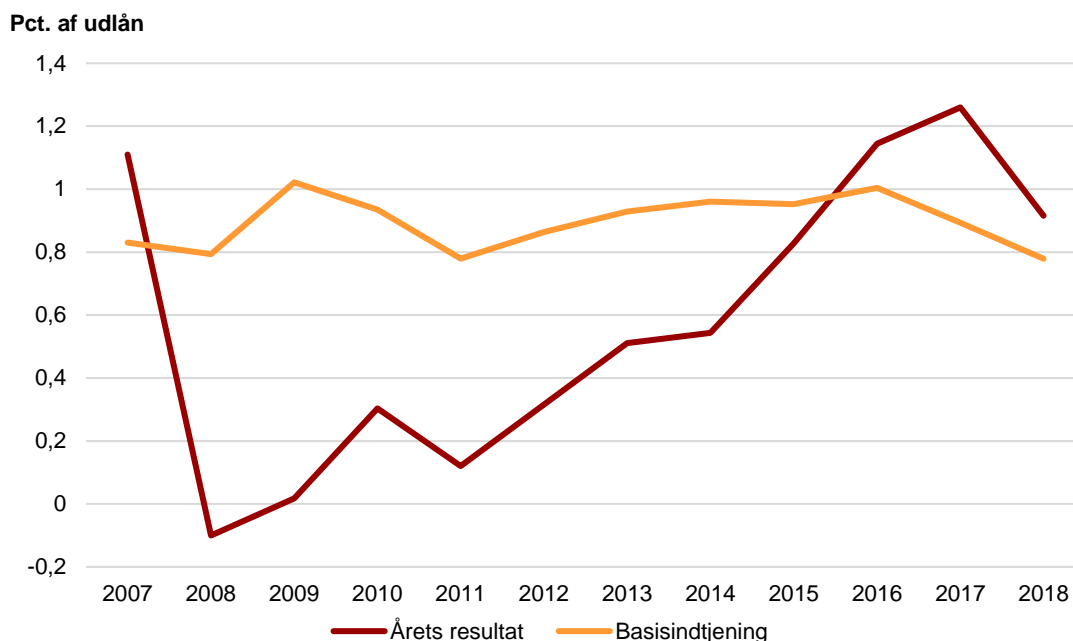
1. Sammenfatning	3
2. Færre kreditinstitutter i Danmark	5
3. Indtjening.....	7
4. Udlån	9
5. Kapitalgrundlaget er stort set uændret	10
6. Bilag.....	18

1. Sammenfatning

Kreditinstitutternes overskud faldt i 2018. Det samlede resultat før skat endte på 40,3 mia. kr., hvilket er 13,1 mia. kr. lavere end i 2017. Overskuddet ligger dog stadig på et højt niveau set i forhold til udlånet. Faldet skyldes mindre indtjening fra nettorente- og gebyrindtægter og især fra kursreguleringer.

Pengeinstitutterne har haft sværere ved at tjene penge på kerneforretningen. Årsagen skal findes i faldende nettorenteindtægter på grund af de meget lave renter og i det forhold, at der er sket et skift mod flere realkreditforretninger med lavere marginal. Kreditinstitutterne har siden finanskrisen modvirket denne effekt ved at øge gebyrindtægterne. Disse faldt dog samlet set i 2017 og 2018, og basisindtjeningen var derfor under pres, jf. figur 1.

Figur 1: Indtjening i forhold til udlån

Note: Figuren viser kreditinstitutternes resultat og basisindtjening som andel af det samlede udlån, ex. repo.
Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Der var igen i 2018 meget få nedskrivninger. Disse steg dog en smule i forhold til 2017, hvilket primært skyldes højere nedskrivninger på landbrugseksporeringer¹.

Institutterne øgede deres udlån. Det samlede udlån var på 4.397 mia. kr. ved udgangen af 2018 mod 4.235 mia. kr. året før. Stigningen skyldes bl.a. en vækst i realkreditudlån på 64,3 mia. kr., men aktiviteter i udlandet og bankudlån i Danmark bidrog også til væksten.

Kapitalgrundlaget er igennem en årrække steget støt. Det er sket i takt med, at institutternes kapitalkrav er øget. Den egentlige kernekapitalprocent var dog ved udgangen af 2018 stort set uændret i forhold til året før, i det den var på 17,9 pct.

¹ Fra den 1. januar 2018 nedskriver kreditinstitutterne efter nye regnskabsregler, IFRS9.

Kreditinstitutterne benyttede en større del af overskuddet til udbytte til deres ejere og aktie-tilbagekøb med en samlet udbetaling på 27,6 mia. kr. mod 24,9 mia. kr. i 2017². Det bidrog til, at kapitalgrundlaget ikke blev mærkbart forbedret.

I løbet af 2018 blev en række kapitalbuffer indfaset som følge af allerede vedtaget regulering. Dermed steg kreditinstitutternes samlede kapitalbehov, og kapitaloverdækningen faldt.

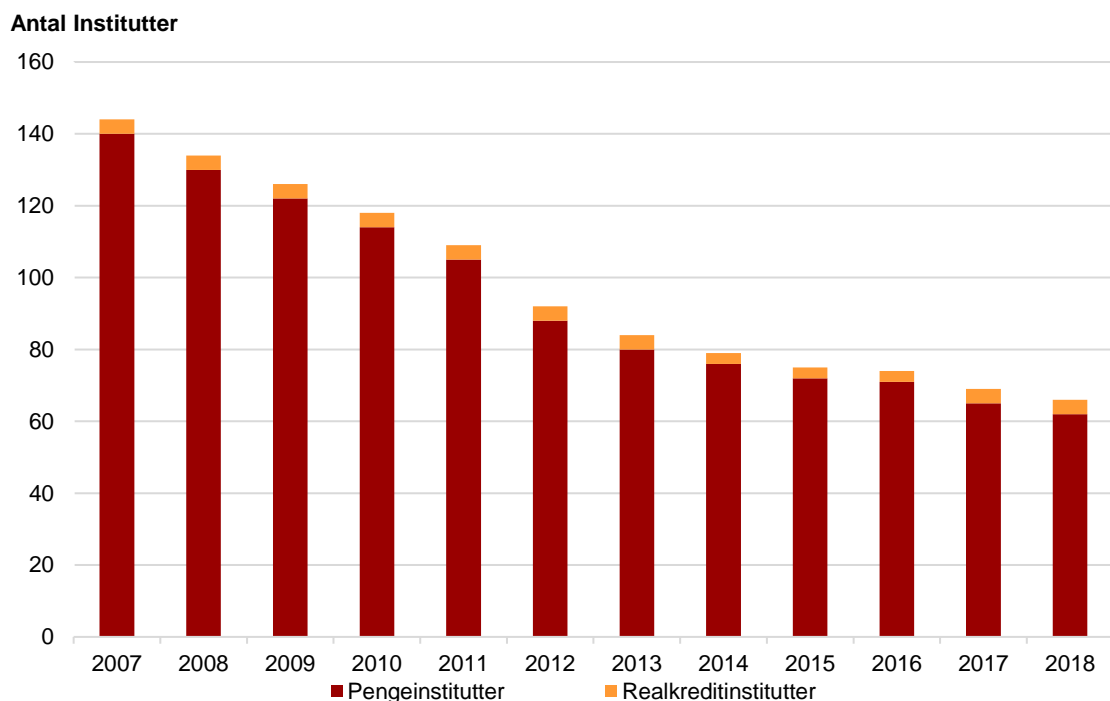
² Samlet udbetaling er summen af udbytter og køb af egne aktier minus salg af egne aktier.

2. Færre kreditinstitutter i Danmark

Ved udgangen af 2018 var der 71 kreditinstitutter i Danmark, hvor 64 var pengeinstitutter og 7 var realkreditinstitutter. Korrigeret for koncernstrukturer var der 66 kreditinstitutter, hvoraf 62 var pengeinstitutter og 4 var realkreditinstitutter. Man korrigerer for koncernstrukturer ved at tage datterselskaber ud, idet de allerede indgår i moderselskabets konsoliderede regnskab. Dermed var der to pengeinstitutter færre end i 2017, jf. Figur 2. Et pengeinstitut blev fusioneret med et andet, og et overgik til Finansiell Stabilitet³.

Siden finanskrisen er antallet af institutter faldet voldsomt. I 2007 var der i Danmark 144 institutter. Dermed er antallet af institutter halveret i løbet af de sidste ti år.

Figur 2: Udviklingen i antallet af kreditinstitutter i Danmark

Note: Figuren viser det samlede antal kreditinstitutter i Danmark korrigeret for koncernforhold. F.eks. vil et realkreditinstitut ejet af et pengeinstitut ikke tælle med.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

³ Københavns Andelskasse blev den 13. september 2019 overdraget til Finansiell Stabilitet. Nordjysk Bank blev overtaget af Ringkjøbing Landbobank.

Boks 1: Kreditinstitutter, pengeinstitutter og realkreditinstitutter

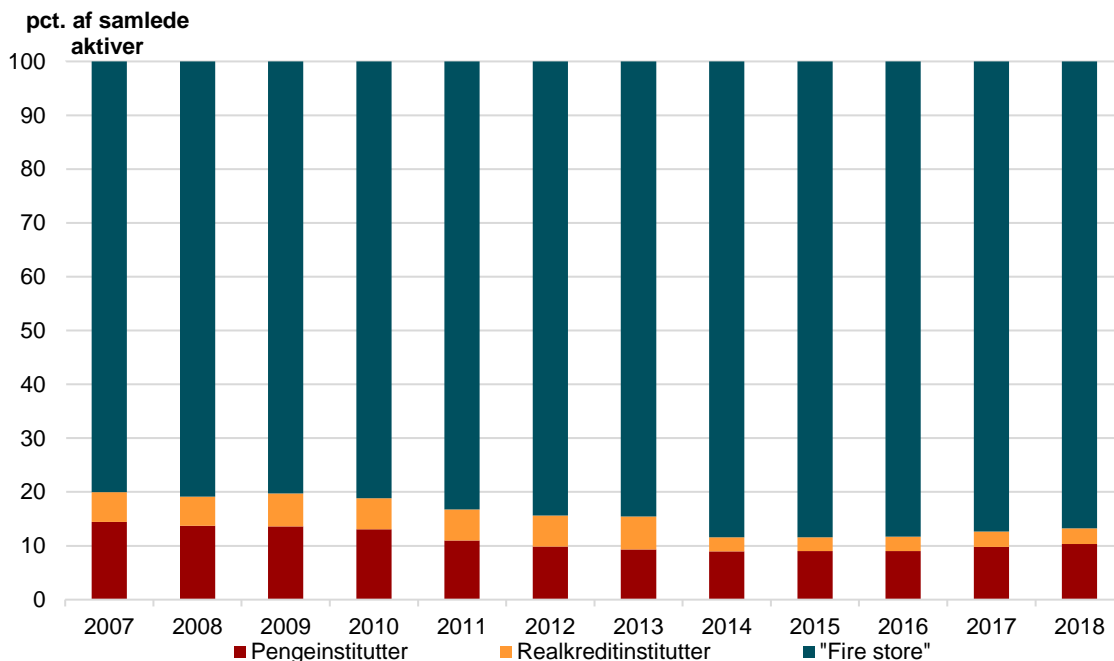
Denne artikel omhandler danske kreditinstitutter og omfatter både penge- og realkreditinstitutter konsolideret på højeste selskabsniveau. Denne definition lægger sig op af den europæiske standard, der ikke skelner mellem penge- og realkreditinstitutter. Artiklen omhandler kun *danske* kreditinstitutter. Den dækker dermed ikke hele det danske marked, da filialer af udenlandske kreditinstitutter også er aktive her.

På grund af den særlige struktur med realkreditinstitutter i Danmark skelnes der – i modsætning til i resten af Europa – indenfor kreditinstitutter mellem penge- og realkreditinstitutter. Pengeinstitutter tager indskud og yder udlån. Realkreditinstitutterne yder lån mod pant i fast ejendom og finansierer långivningen ved obligationsudstedelse.

Kreditinstitutterne omfatter både realkredit- og pengeinstitutter og præsenteres i artiklen så vidt muligt med data på højeste konsolideringsniveau. Dermed indgår et realkreditinstitut, der er ejet af et pengeinstitut (eller omvendt), kun én gang i datagrundlaget.

Kreditinstitutternes aktiver er i Danmark ret koncentrerede på trods af det store antal institutter. De fire store (de tre største koncerner, Danske Bank, Jyske Bank og Nykredit, samt Nordea Kredit) udgør omkring 87 pct. af institutternes samlede aktiver, jf. Figur 3.

Figur 3: Udviklingen i kreditinstitutternes aktiver

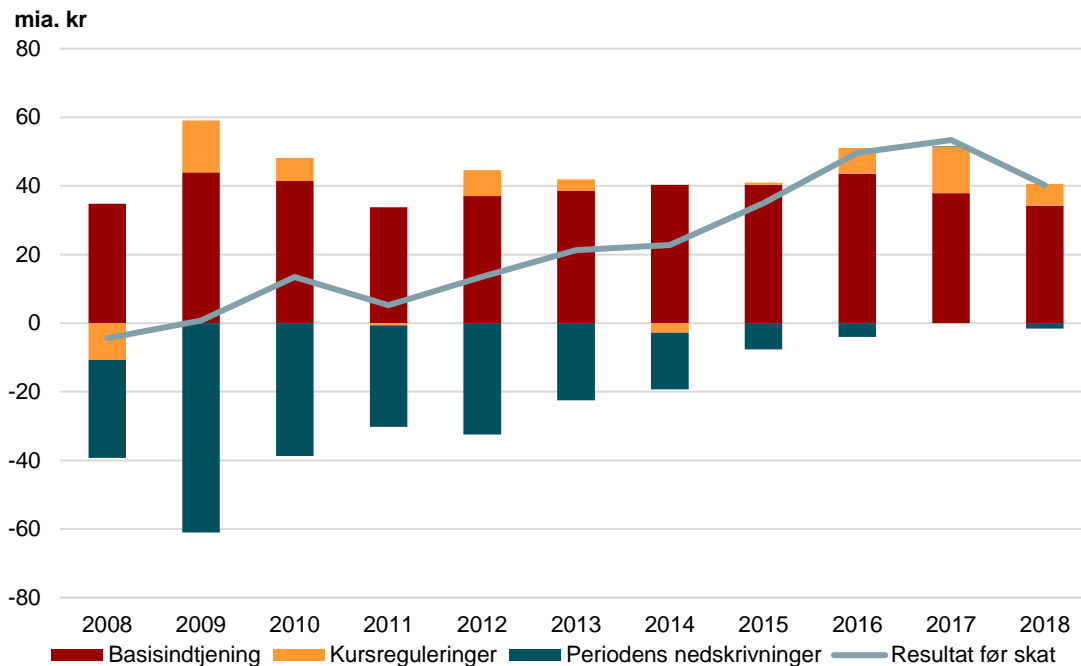
Note: Med koncerner forstås virksomheder, hvor et penge- og realkreditinstitut indgår i samme koncern. "De fire store" er Danske bank, Nykredit og Jyske Bank (alle tre opgjort på koncernniveau) samt Nordea Kredit.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

3. Indtjening

Kreditinstitutterne oplevede et fald i det samlede resultat før skat i 2018. Resultatet på 40,2 mia. kr. var 13,1 mia. kr. lavere end i 2017, jf. figur 4. Faldet skyldes lavere nettorenteindtægter og især lavere kursreguleringer, der er mere end halveret – fra 13,5 mia. kr. til 6,3 mia. kr. Basisindtjeningen faldt fra 37,8 mia. kr. til 34,3 mia. kr.

Figur 4: Indtjeningen i kreditinstitutterne

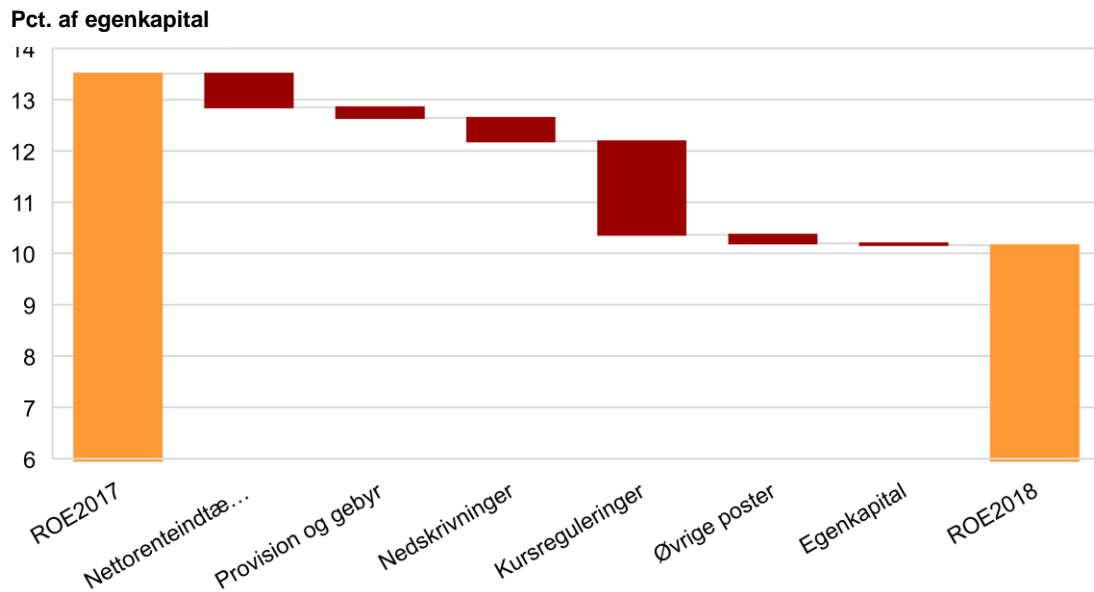
Note: *Basisindtjeningen* er nettoindtægter før kursreguleringer, nedskrivninger og indtjening i dattervirksomheder. Basisindtjeningen udgøres derved af institutternes netto rente- og gebyrindtægter og andre driftsindtægter fratrukket udgifter til personale og administration, afskrivninger og nedskrivninger på immaterielle og materielle aktiver samt andre driftsudgifter. Basisindtjeningen er dermed et mål for, om institutterne er i stand til at tjene penge på deres kerneforretning, udlån og indlån.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Nettorenteindtægterne, der udgør en meget væsentlig del af basisindtjeningen, faldt fra 63,8 mia. kr. i 2017 til 61,2 mia. kr. i 2018. Dette er historisk set et lavt niveau. Det skyldes primært, at de meget lave renter gør det svært for pengeinstitutter at tjene penge på forskellen mellem ind- og udlånsrenter. Skift fra pengeinstitutudlån til realkreditudlån bidrog også til den lave basisindtjening.

Nettogebyrindtægterne faldt fra 23,3 mia. kr. til 22,4 mia. kr. Det har tidligere været muligt for kreditinstitutterne delvist at modvirke den faldende indtjening fra nettorenteindtægterne med højere gebyrer. I de senere år har gebyrindtægterne dog også været faldende, og dermed er basisindtjeningen samlet set faldet. Basisindtjeningen udgør den første buffer mod større kredittab og prisudsving på de finansielle markeder, før institutterne tærer på kapitalreserverne. Det er derfor vigtigt, at institutterne tager højde for forventninger til fremtidig indtjening, herunder forventet fremtidig basisindtjening, når de sætter deres kapitalmålsætninger.

Figur 5: Egenkapitalens forrentning før skat

Note: Figuren viser de faktorer, der har påvirket egenkapitalens forrentning (ROE) før skat fra 2018 til 2019.
 Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet og egne beregninger.

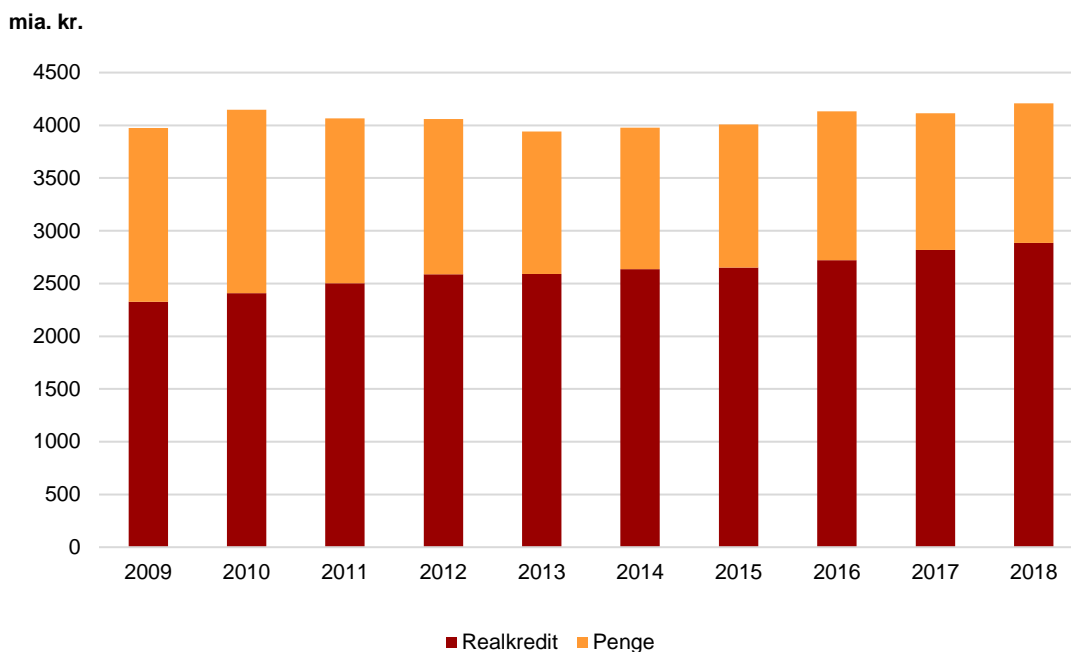
Den lavere indtjening betyder også, at egenkapitalens forrentning før skat faldt fra 13,5 pct. i 2017 til 10,2 pct., jf. Figur 5. Dette skyldtes som nævnt hovedsageligt de lavere kursreguleringer.

4. Udlån

Kreditinstitutterne øgede deres udlån i 2018. Det skyldes især en fortsættelse af den stabile udlånsvækst i realkreditinstitutterne, men også pengeinstitutterne øgede deres udlån, jf. figur 6.

Pengeinstitutternes udlånsvækst er aktuelt mere afdæmpet. Udlånsvæksten er over årene påvirket af større udsving, primært fra omlægninger af koncernaktiviteter i filialer og dattervirksomheder.

Figur 6: Stigende udlån i de danske kreditinstitutter

Note: Figuren viser det samlede udlån ex. repo i perioden 2008 til 2017 for penge- og realkreditinstitutter. Det store fald i 2017 kan primært henføres til Nordea, der filialiserede bankforretningen i 2017, og derved udgår af tallene fra 2017.
Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

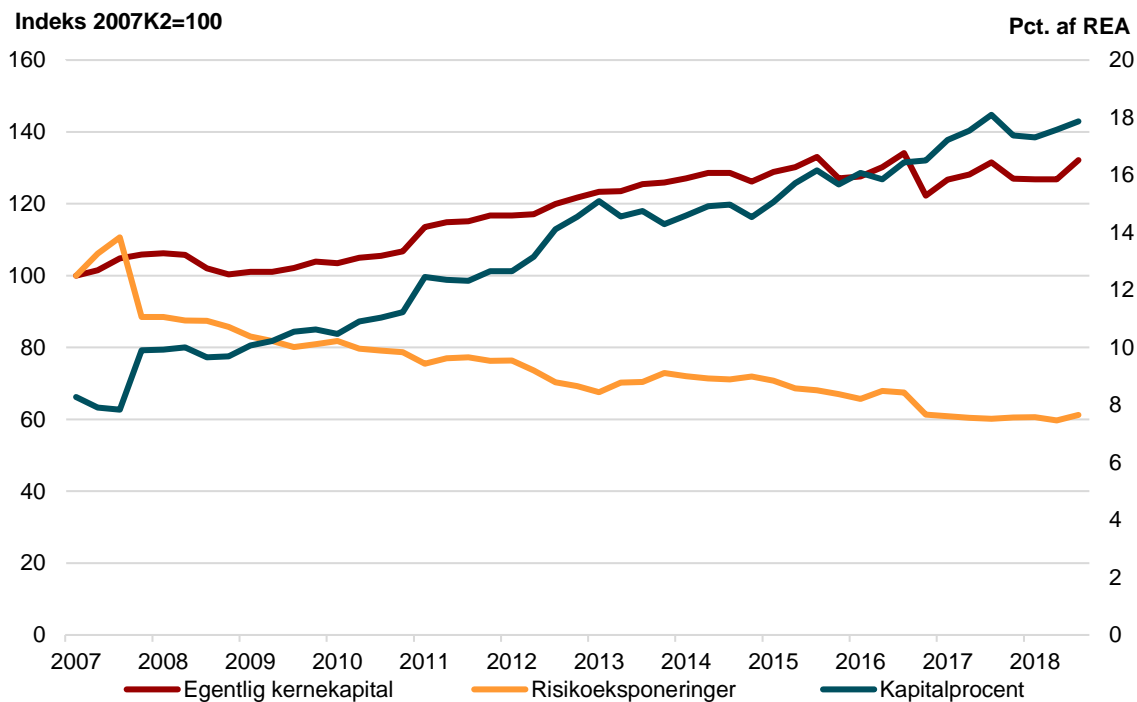
5. Kapitalgrundlaget er stort set uændret

Den egentlige kernekapitalprocent faldt en smule. I 2018 var kernekapitalprocenten 17,9 pct. mod 18,1 pct. året før, mens den samlede kapitalprocent faldt fra 22,1 pct. til 21,7 pct.

Kreditinstitutternes kapitalprocenter viser, hvor meget kapital institutterne har i forhold til de risici, de har påtaget sig. Når kapitalprocenten stiger, kan det derfor skyldes to ting: Kapitalgrundlaget (tælleren) stiger, og/eller risikoeksponeringerne (nævneren) falder. Siden finanskrisen har tendensen været, at risikoeksponeringerne er faldet samtidigt med, at den egentlige kernekapital og kapitalgrundlaget i øvrigt er steget⁴. Dermed er kapitalprocenterne steget betydeligt siden finanskrisen, jf. figur 7.

Denne udvikling fortsatte dog ikke ind i 2018. Den egentlige kernekapitalprocent var stort set uændret i forhold til 2017, med et lille fald. Både risikoeksponeringerne og den egentlige egenkapital steg en anelse, hvilket resulterede i den uændrede kapitalprocent.

Figur 7: Stort set uændret kapitalprocent

Note: Faldet fra 2016 til 2017 skyldes filaliseringen af Nordea Bank Danmark, hvormed denne trådte ud af de danske data.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Siden finanskrisen har de regulatoriske kapitalkrav været stigende. Parallelt hermed har kreditinstitutterne styrket deres kapitalgrundlag og fremstår derved bedre kapitalpolstret end før finanskrisen. Der er dog fremover fortsat stigende kapitalkrav på vej, jf. indfasning af ny Basel-aftale (Basel III-revision, også kendt som Basel IV), krav til nedskrivningsegnede passiver

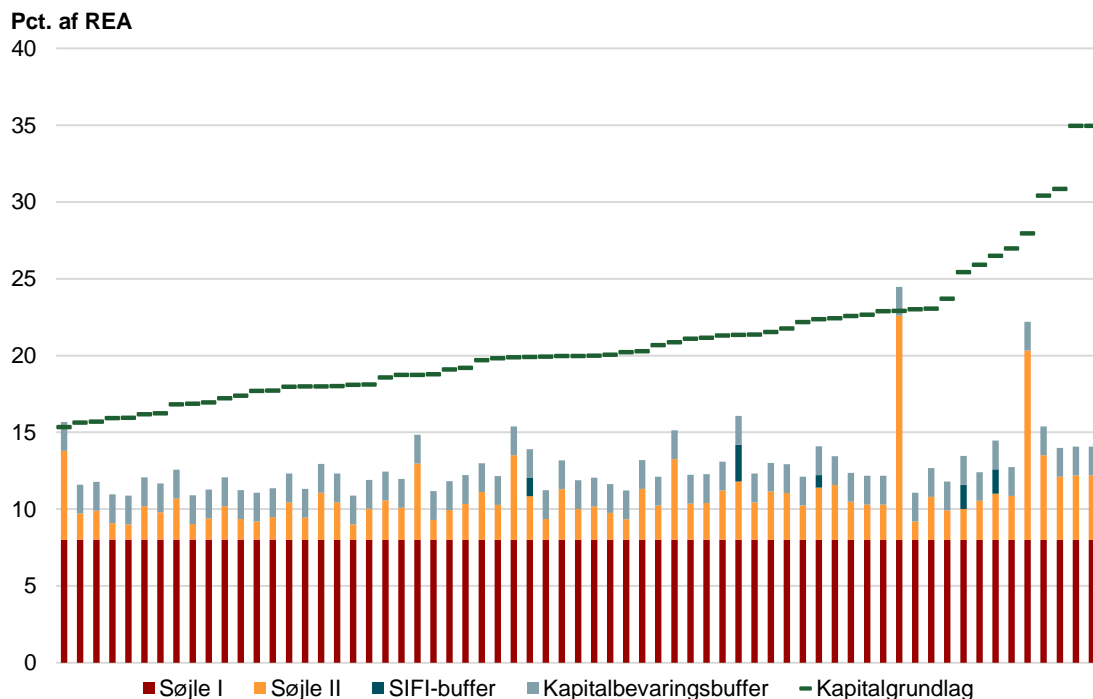
⁴ De faldende risikoeksponeringer kan skyldes, at institutterne har påtaget sig mindre risiko, men det kan også skyldes konjunkturmedløbende (procykliske) risikovægte, hvor institutterne vurderer deres aktiviteter som mindre risikable i gode tider.

(NEP-krav) for pengeinstitutter og gældsbufferkrav for realkreditinstitutter. Det er derfor vigtigt, at kreditinstitutterne er opmærksomme på behovet for et fortsat robust kapitalgrundlag, der kan absorbere nye krav og uforudsete hændelser, som f.eks. et økonomisk tilbageslag.

Et instituts samlede kapitalkrav består af en række krav. Kapitalgrundlagskravet er et minimumskapitalkrav (søjle I) på 8 pct. for alle institutter. Det institutspecifikke kapitaltillæg (søjle II) er for risici, der ikke er dækket af, eller ikke tilstrækkeligt er dækket af, søjle I-kravet. Søjle II-kravet var gennemsnitligt på 2,9 pct. pr. ultimo 2018, men med stor variation kreditinstitutterne imellem, jf. figur 9. Summen af kapitalkrav efter søjle I og 2 danner tilsammen solvensbehovet. Hertil kommer en række kapitalbuffere, jf. Boks 2, der udgør 3,4 pct. i gennemsnit. Tilsammen er kravene her benævnt det regulatoriske kapitalkrav.

Kapitaloverdækningen faldt. Årsagen var hovedsageligt højere bufferkrav, jf. figur 8. I 2018 var kapitaloverdækningen 7,5 pct. mod 9,4 pct. i 2017. I løbet af 2019 og 2020 vil yderligere buffere blive indfaset, jf. Boks 2. Den kontracykliske kapitalbuffer er dermed under opbygning og stiger med 1 procentpoint i løbet af 2019. Den kan forventes at stige yderligere i 2020, forudsat at erhvervsministeren vælger at følge en henstilling fra Det Systemiske Risikoråd⁵. Revideringen af den europæiske kapitalkravsregulering, boks 3, kan samtidig også medføre et øget kapitalbehov.

Figur 8: Spredning i pengeinstitutternes kapitalforhold og sammensætningen af det regulatoriske kapitalkrav

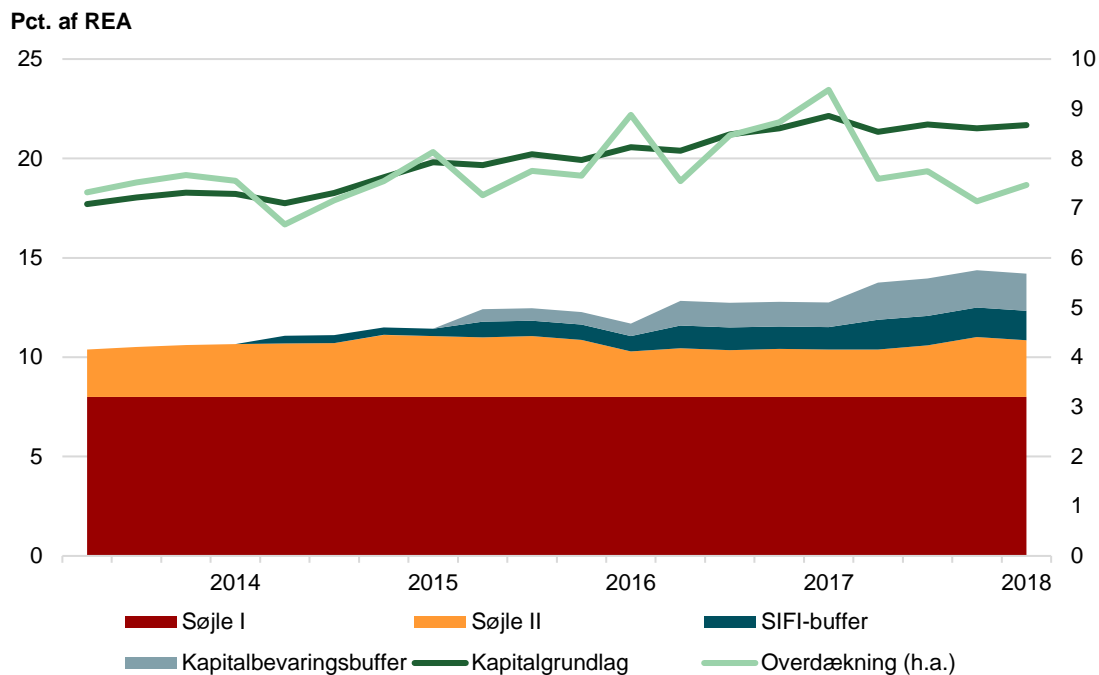

Note: Figuren viser de danske kreditinstitutters kapitalforhold i procent af risikoeksponeringerne. Institutterne er sorteret efter deres samlede kapitalprocent (solvensprocent), der er summen af egentlig kernekapital, supplerende kernekapital og hybrid kernekapital over de samlede risikoeksponeringer. Kapitaloverdækningen er forskellen mellem det samlede regulatoriske kapitalkrav (summen af søjle I-krav, søjle II-krav og bufferkrav) og solvensprocenten.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet og egne beregninger.

⁵Det Systemiske risikoråd henstillede den 26. marts 2019 til erhvervsministeren, at den kontracykliske buffersats i Danmark øges fra 1,0 til 1,5 fra 30. juni 2020.

Figur 9: Uændret solvensprocent betyder lavere overdækning

Note: Kapitalgrundlaget omfatter al ansvarlig kapital. Det vil sige egentlig kernekapital, supplerende kernekapital og hybrid kernekapital. Bemærk, at det opgjorte kapitalkrav kun dækker det *danske* krav. Institutter, der har aktiviteter i udlandet, kan også være omfattet af bufferkrav i udlandet. De egentlige kapitalbehov kan derfor være større end vist.
Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Det regulatoriske kapitalkrav skal sikre, at et institut til enhver tid kan leve op til sine forpligtelser. Institutterne skal kunne absorbere tab, der ikke kan dækkes af indtjeningen, uden at de kommer til at bryde med det regulatoriske kapitalkrav. Finanstilsynet forventer, at institutterne sætter en robust kapitalmålsætning med en passende overdækning over det regulatoriske kapitalkrav⁶. Kapitalmålsætningen skal tage stress-scenarier i betragtning, så den kan absorbere tab forbundet med uforudsete hændelser.

⁶ Se orienteringsbrev om Finanstilsynets forventninger til kapitalmålsætninger: https://finansstilsynet.dk/Nyheder-og-Prese/Presemeddelelser/2018/kapitalplaner_og_kapitalmaalsetninger071118

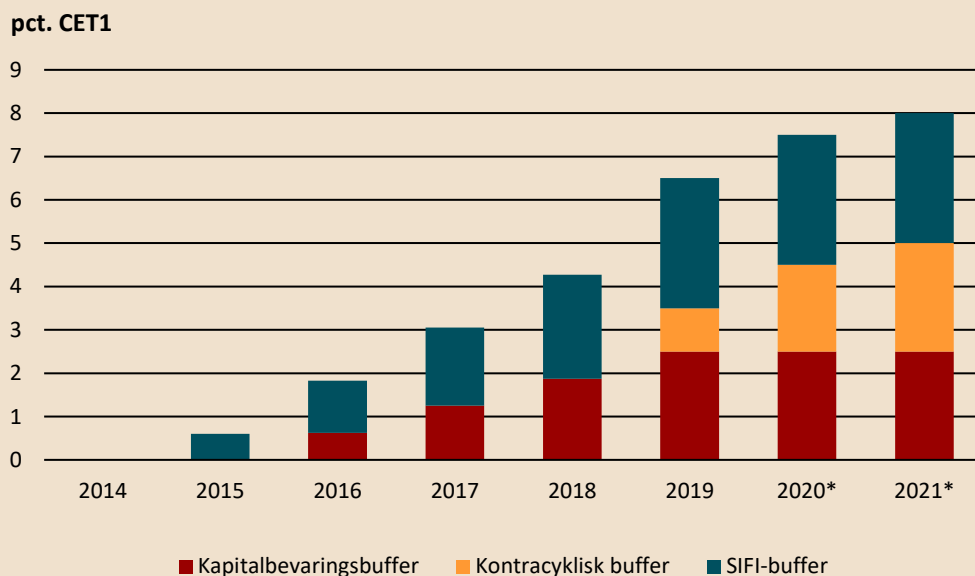
Boks 2: Kapitalbufferne

For at sikre, at kreditinstitutterne kan absorbere tab uden at overskride solvensbehovet, er der indført en række *kapitalbuffer*. Disse buffere ligger oven på institutternes solvensbehov og skal udgøres af egentlig kernekapital. Konsekvenser for et institut af at bryde en af disse buffere er mindre end af at bryde solvensbehovet. Brud på buffere vil dermed i reglen ikke medføre inddragelse af banklicens, men i stedet begrænsninger på instituttets udbyttebetalinger og krav om, at instituttet udarbejder kapitalgenopretningsplaner. Tre buffere bliver brugt i Danmark:

- Kapitalbevaringsbufferen er ens for alle institutter og skal sikre, at de kan absorbere tab. Den vil i 2019 være fuldt indfaset på 2,5 pct.
- Den kontracykliske buffer er også ens for alle institutter, men kan variere over konjunkturcyklen. Den fastsættes af erhvervsministeren på baggrund af anbefalinger fra Det Systemiske Risikoråd. Formålet med bufferen er at opbygge kapital i gode tider, som institutterne kan frigive ved et makrofinansiel stress, der påvirker deres evne til at formidle kapital.
- SIFI-bufferen gælder kun for systemisk vigtige institutter, dvs. institutter, hvis eventuelle problemer vil kunne påvirke samfundsøkonomien negativt. Størrelsen på bufferen afhænger af instituttets systemiskhed og kan være på op til 3 pct.

Bufferne vil være fuldt indfasede i 2019, på nær den kontracykliske buffer, der træder i kraft et år efter, den er annonceret.

Figur 10: Indfasning af kapitalbuffere

Note: For SIFI-bufferen er vist den maksimale SIFI-buffer. Figuren viser niveauet for bufferne ved udgangen af det pågældende år.

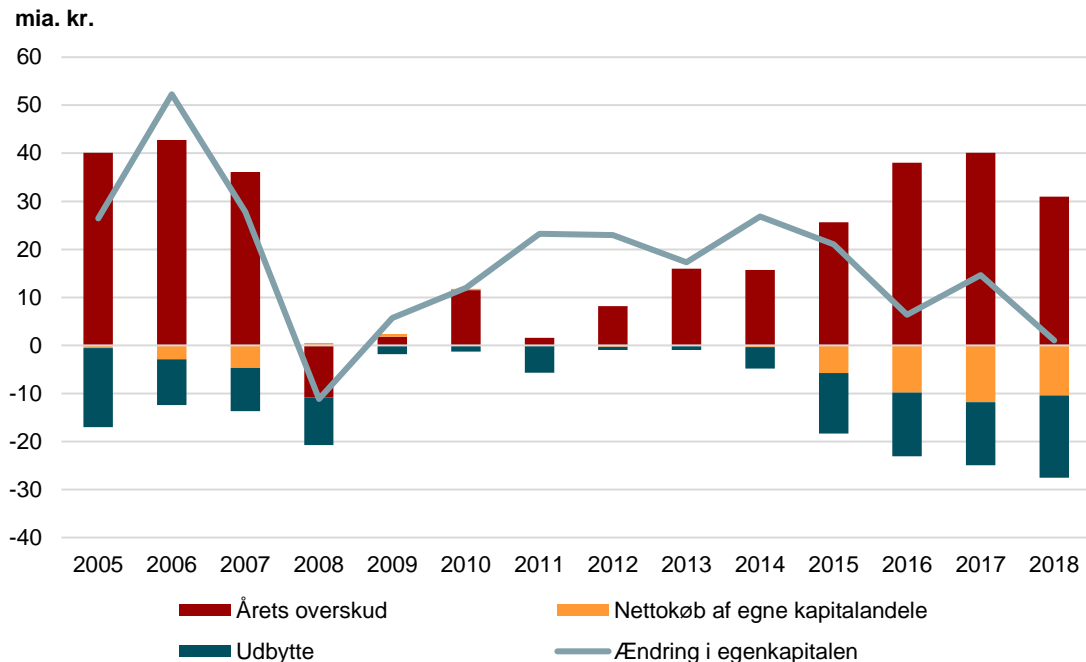
*2020- og 2021-niveauet for den kontracykliske kapitalbuffer er baseret på risikorådets forventninger, betinget af at de økonomiske forhold ikke ændrer sig betydeligt.

Kilde: Finanstilsynet.

Kapitalopbygning og udbyttebetaling

Kreditinstitutterne betalte flere penge tilbage til deres ejere i form af udbytte og aktietilbagekøb i 2018 end i 2017 til trods for en lavere indtjening, jf. figur 11. Institutterne foretog samlet aktietilbagekøb og udbyttebetalinger for 27,6 mia. kr. mod 24,9 mia. kr. i 2017.

Figur 11: Højere udbytte trods lavere overskud

Note: Figuren viser udvalgte poster for bevægelser i kreditinstitutternes egenkapital.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Op til finanskrisen udbetalte kreditinstitutterne, ligesom nu, store udbytter og tilbagekøbte egne aktier. Flere af disse institutter måtte under krisen rejse ny kapital på et tidspunkt, hvor aktiekurserne var i bund.

Generelt bør kapital opbygges i gode tider, så institutterne kan modstå finansielle stød og større tab i dårlige tider. En oplagt måde, hvorpå institutter kan opbygge kapital, er at tilbageholde overskud.

Kapital rejst på markedet

Kreditinstitutterne udstedte primært kapital- og gældsinstrumenter med henblik på enten at optimere deres kapitalsammensætning (f.eks. refinansiering af kapitalinstrumenter, der ikke længere kan indregnes i kapitalgrundlaget i samme omfang), polstre sig eller udskifte eksisterende kapital med ny kapital. Enkelte institutter udstedte også kapital som følge af behov for at overholde lovkrav.

Kapital- og gældsmarkedene var velfungerende og havde stor investorinteresse, både herhjemme og internationalt, gennem hele 2018, dog med en stigning i kreditspændene i slutning af 2018, der efterfølgende er snævret ind igen. Selv mindre institutter kunne hente kapital og foretage gældsudstedelser på det danske marked, mens de store institutter også havde adgang til de internationale markeder.

Boks 3: Revision af CRR/CRD IV

Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen blev i februar 2019 enige om revisioner af kapitalkravsreglerne (CRR/CRD IV) og reglerne om afvikling af nødlidende kreditinstitutter (BRRD/SRMR), den såkaldte *risikoreduktionspakke*. Som det fremgår herunder, så var der ikke alene tale om tiltag, der reducerer risikoen i det finansielle system, men også om tiltag, der indebærer en mere lempelig regulering.

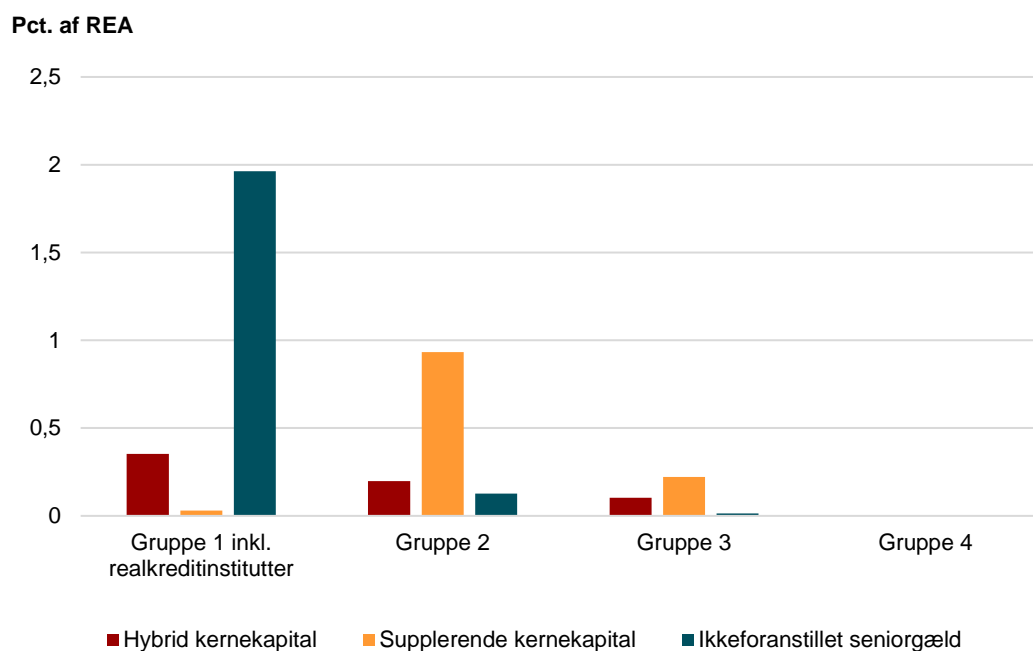
Disse ændringer vil have betydning for kreditinstitutterne på flere områder, hvoraf de vigtigste er:

- indførelse af et *gearingskrav*, der lægger en bund under institutternes risikovægtning. Kravet bliver på 3 pct. af de ikke-rikovægtede eksponeringer og skal bestå af kernekapital
- en revideret søjle II-tilgang, der nu deles op i to: et egentlig søjle II-kapitalkrav samt et vejledende kapitalniveau. Dette har allerede, i store træk, været praksis for SIFI-institutterne i Danmark
- præcisering af brugen af søjle II-kravet, så dette ikke kan anvendes til makro-ruventielle formål. Det betyder, at det alene skal adressere instituttets individuelle risiko, der ikke er dækket, eller ikke er tilstrækkeligt dækket, af søjle I-kravet
- præcisering af brugen af SIFI-buffere og den systemiske buffer, så den systemiske buffer kun kan bruges til at adressere generelle systemiske risici, mens SIFI-buffere adresserer systemisk risiko fra individuelle institutter. Samtidigt ændres rammen for størrelsen af bufferne. SIFI-buffere kan nu være op til 3 pct., mens der er et samlet loft på 5 pct. for de to buffere tilsammen. Samtidig gøres de to buffere generelt kumulative
- klarhed over anvendelsen af call-optioner på ikkeforanstillet seniorgæld i det fremtidige EU-regelsæt. Det er dermed besluttet, at ikkeforanstillet seniorgæld med call-option vil kunne medregnes i opfyldelse af NEP-kravet helt op til call-tidspunktet, typisk ét år før udløb, så længe der er tale om en simpel call-struktur
- indførelse af et nyt likviditetskrav, *Net Stable Funding Ratio* (NSFR). Det indebærer, at institutterne skal have stabile fundingkilder, der matcher deres eksponeringer indenfor en periode på et år
- revidering af afviklingsreglerne (BRRD) i forbindelse med revidering af CRR / CRD IV. Ændringerne fastholder muligheden for undtagelse af realkreditinstitutterne, hvormed gældsbufferkravet (se boks 4) kan bevares.

Institutterne, primært anført af SIFI-institutterne, udstedte ikkeforanstillet seniorgæld udover kapital med henblik på at kunne opfylde NEP- og gældsbufferkrav⁷, se Boks 4. Det betød, at de samlede kapital- og gældsudstedelser blandt kreditinstitutterne i 2018 var noget højere end tidligere år. Desuden udstedte flere af de mellemstore gruppe 2-pengeinstitutter en vis mængde supplerende kapital som led i kapitaloptimering. Dermed har gruppe 2-institutterne udstedt mere kapital, set i forhold til deres risikoeksponeringer, end gruppe 1 inkl. realkreditinstitutterne, jf. Figur 8.

⁷ Se <https://finansstilsynet.dk/Nyheder-og-Presse/Sektornyt/2019/NEP-private-kunder-290319> for mere om Finanstilsynets forventninger til udstedelsen af NEP- og gældsbuffer-instrumenter.

Figur 8: Udstedelser i forhold til risikoeksponeringer

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet og egne beregninger.

De samlede kapital- og gældsudstedelser i form af hybrid kernekapital, supplerende kapital og ikkeforanstillet seniorgæld nåede op på ca. 48 mia. kr. i 2018. Hovedparten dækker over udstedelser af ikkeforanstillet seniorgæld, primært blandt de danske SIFI-institutter. Disse udgjorde 78,4 pct. af de samlede udstedelser i 2018. Udstedelser af hybrid kernekapital og supplerende kapital udgjorde henholdsvis 15,4 pct. og 6,2 pct. af de samlede udstedelser i 2018.

Boks 4: Gældsbufferen og NEP-kravet

For at sikre, at et nødlidende kreditinstitut ikke påfører simple kreditorer tab, er der indført et krav til såkaldte *nedskrivningsegne passiver* (NEP). Simple kreditorer er indskydere (og indskydergarantifonden), obligationsholdere og lignende. Det følger af kravet, at der skal være passiver på balancen, der i tilfælde af alvorlige vanskeligheder kan nedskrives og konverteres til egentlig kernekapital, en såkaldt *bail-in*.

Kravet for SIFI-institutter er sat til to gange det regulatoriske kapitalkrav, så disse institutter stadig kan opfylde kapitalkravet efter en *bail-in*. For ikke-SIFI-institutter med en balance mindre end 3 mia. EUR af risikoeksponeringerne ligger NEP-kravet mellem 3,5 og 6,0 pct. over det regulatoriske kapitalkrav, beregnet ud fra instituttets eksponeringer. For ikke-SIFI-institutter med en balance større end 3 mia. EUR er der et yderligere tillæg på mellem 1,25 og 5 pct. af REA, afhængigt af institutternes størrelse.

NEP-kravet kan opfyldes af en række kapital- og gældstyper, f.eks. ikkeforanstillet seniorgæld. For begge typer gælder det, at det er klart defineret, at de lider tab før simple kreditorer.

Der gælder ikke NEP-krav for realkreditinstitutter. I stedet er der indført en gældsbuffer på 2 pct. af de uvægtede udlån. Når gældskravet beregnes for koncerner, der indeholder et realkreditinstitut, kan de passiver, der er brugt til at opfylde gældsbufferen, ikke samtidigt bruges til at opfylde NEP-kravet.

6. Bilag

Tabel 1: Kreditinstitutternes årsregnskaber

						Ændring
<i>Mio. kr.</i>	2014	2015	2016	2017	2018	2017-2018
Resultatopgørelse						
Renteindtægter	157.777	143.204	132.470	119.455	115.289	-3,5%
Renteudgifter	81.011	66.922	59.891	55.648	54.093	-2,8%
Nettorenteindtægter	76.767	76.281	72.578	63.807	61.196	-4,1%
Udbytte af aktier mv	3.071	1.630	1.106	723	780	7,8%
Gebyrer og provisionsindtægter	34.820	38.004	37.682	35.279	34.921	-1,0%
Afgivne gebyrer og provisionsudgifter	9.427	10.565	11.527	12.747	13.260	4,0%
Nettogebyrindtægter	28.463	29.069	27.260	23.255	22.441	-3,5%
Nettorente - og gebyrindtægter	105.230	105.350	99.839	87.063	83.637	-3,9%
Basisindtjening	40.256	40.275	43.548	37.834	34.255	-9,5%
Kursreguleringer	-2.778	661	7.492	13.509	6.315	-53,3%
Udgifter til personale og administration	58.276	57.834	57.282	48.824	51.001	4,5%
Af- og nedskrivninger på immaterielle og materielle aktiver	15.595	11.523	5.232	5.832	5.999	2,9%
Nedskrivninger på udlån og tilgodehavender mv.	16.513	7.676	4.039	-188	1.606	*
Resultat af kapitalandele i associerede og tilknyttede virksomheder	1.790	1.740	2.657	1.823	1.316	-27,8%
Resultat før skat	22.785	35.001	49.657	53.354	40.281	-24,5%
Skat	5.846	8.590	9.916	10.576	8.048	-23,9%
Årets resultat	16.939	26.411	39.741	42.779	32.233	-24,7%
Balanceposter						
Tilgodehavender hos kreditinstitutter og centralbanker	323.632	229.440	415.414	491.516	356.666	-27,4%
Udlån	4.507.423	4.520.812	4.619.423	4.486.776	4.703.622	4,8%
udlån ex. repo	4.193.286	4.229.970	4.338.743	4.235.165	4.397.049	3,8%
Obligationer	1.097.530	939.700	938.533	806.194	767.081	-4,9%
Aktier	32.889	48.788	50.673	46.438	32.706	-29,6%
Kapitalandele i associerede og tilknyttede virksomheder	24.655	22.251	19.011	18.644	20.452	9,7%
Aktiver tilknyttet puljeordninger	110.574	121.072	128.792	114.046	115.010	0,8%
Andre aktiver	573.466	459.470	462.305	354.227	336.645	-5,0%
Aktiver i alt	6.790.749	6.506.893	6.761.507	6.478.789	6.447.768	-0,5%
Gæld til kreditinstitutter og centralbanker	544.084	409.795	392.307	305.864	317.007	3,6%
Indlån	1.974.422	1.874.140	1.983.614	1.836.757	1.872.930	2,0%
indlån ex. repo	1.974.422	1.874.140	1.897.758	1.694.033	1.691.750	-0,1%
Udstedte obligationer	2.993.597	3.079.120	3.212.631	3.320.239	3.270.293	-1,5%
Gæld i alt	6.327.953	6.033.685	6.279.898	6.020.867	5.991.644	-0,5%
Efterstillede kapitalindskud	78.042	70.675	65.094	51.718	46.029	-11,0%
Egenkapital	371.572	390.059	404.151	394.964	396.504	0,4%
Passiver i alt	6.790.749	6.506.893	6.761.507	6.478.789	6.447.768	-0,5%

Note: Tabellen viser kun udvalgte poster. Tallene er baseret på de institutter, der eksisterede i de enkelte år.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Tabel 2: Kreditinstitutternes nøgletal

	2014	2015	2016	2017	2018
Solvensprocent	18,2	19,8	20,7	22,1	21,7
Kernekapitalprocent	16,2	17,6	18,4	19,7	19,8
Egentlig kernekapitalprocent	15,0	16,2	16,4	18,1	17,9
Årets egenkapitalforrentning før skat	6,1	9,0	12,3	13,5	10,2
Årets egenkapitalforrentning efter skat	4,6	6,8	9,8	10,8	8,1
Indtjening pr. omkostningskrone	1,2	1,4	1,7	2,0	1,7
Akkumuleret nedskrivningsprocent	2,0	1,8	1,5	1,2	1,2
Årets nedskrivningsprocent	0,3	0,2	0,1	0,0	0,0
Udlån i forhold til egenkapital	12,3	11,6	11,4	11,4	11,9

Note: Tabellen viser kun udvalgte poster. Tallene er baseret på de institutter, der eksisterede i de enkelte år, på nær Nordeas bankforretning, der udtages. Nordeas bankforretning er filialiseret pr. 1. januar 2017 og er nu en del af finske Nordeas moderbank. Nordeas bankaktiviteter er fjernet i alle årene for bedre at kunne sammenligne regnskabstallene.
 Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.